

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **H. T. M., S., B.** proti žalovanému : **Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky**, Námestie Slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 199/2004 zo 17. decembra 2004, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2008, č.k. 1S/131/2005- -50, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2008, č.k. 1S/131/2005-50, v spojitosti s opravnými uzneseniami Krajského súdu v Bratislave z 02. júna 2008, č.k. 1S/131/2005-57, z 19. októbra 2009, č. k. 1S/131/2005-66 a z 30. októbra 2009, č.k. 1S/131/2005-67, **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v spojitosti s opravnými uzneseniami krajský súd *podľa § 250j ods.2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku* (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) napadnuté rozhodnutie č. 199/2004 zo 17. decembra 2004, ako aj rozhodnutie č. 70/2004-I z 19. novembra 2004 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že správne orgány rozhodli v zákonom stanovenej lehote, a preto nenastala zákonná fikcia, že druhostupňový správny orgán vydal fiktívne rozhodnutie. Žalobca totiž podal žiadosť o sprístupnenie informácie dňa 09.11.2004, prvostupňový správny orgán rozhodol dňa 19.11.2004, rozklad bol podaný dňa 02.12.2004, pričom druhostupňovým správnym orgánom bolo rozhodnuté dňa

17.12.2004, t.j. v 15 dňovej lehote. Pretože napadnuté rozhodnutia boli v **rozpore s § 7 zákona č. 211/2000 Z.z.** o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „**zák.č. 211/2000 Z.z.**“) vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia, ich bolo potrebné zrušiť.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal žalovaný správny orgán odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že zákon č. 211/2000 Z.z. pozná dva spôsoby sprístupňovania informácií, pričom prvým je sprístupňovanie informácií na základe žiadosti žiadateľa podľa § 14 zák.č. 211/2000 Z.z. a druhým je tzv. aktívne zverejňovanie informácií podľa § 5 zák.č. 211/2000 Z.z., kedy musí povinná osoba zverejniť informácie bez toho, aby ju o to niekto vopred požiadal. Postup žalovaného podľa § 7 cit. zákona by bol možný len v prípade tých informácií, ktoré je povinná osoba povinná zverejniť podľa § 5 zák.č. 211/2000 Z.z., čo však nebol tento prípad. Informácie požadované žiadateľom patrili medzi informácie, ktoré povinná osoba sprístupňuje na základe žiadosti podľa § 14 zák.č. 211/2000 Z.z. s výnimkou informácií, ktorých sprístupnenie je obmedzené ustanoveniami § 8 až § 11 cit. zákona. Žalovaný poukázal na ust. § 22 ods.1 cit. zákona, v zmysle ktorého, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní, a preto pri vybavovaní žiadosti o informáciu podľa § 14 až § 18 zák.č. 211/2000 Z.z. a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zák.č. 71/1967 Zb.**“). Uviedol, že zákon č. 211/2000 Z.z. neupravuje postup povinnej osoby v prípade, ak žiadateľ požaduje totožnú informáciu, takýto postup je v prípade splnenia zákonných podmienok upravený v ust. § 30 ods.1 písm. i/ zák.č. 71/1967 Zb., podľa ktorého musí povinná osoba konanie zastaviť, ak sa v tej istej veci právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Žalobca podal totožnú žiadosť dňa 10.12.2003 a povinná osoba jeho žiadosti nevyhovela rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2004. Podľa ich názoru preto boli splnené všetky zákonné podmienky na postup povinnej osoby podľa § 30 ods.1 písm. i/ zák.č. 71/1967 Zb. **Žalovaný zdôraznil, že postup povinnej osoby podľa § 7 zák.č. 211/2000 Z.z. by bol v rozpore so zákonom, pretože v tomto prípade nešlo o informáciu, ktorú je povinná osoba povinná zverejniť podľa § 5 zák.č. 211/2000 Z.z.** Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods.2 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa treba zrušiť pre závažné procesné pochybenie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods.1 O.s.p./.

Odvolací súd považuje v prvom rade za potrebné uviesť, že v správnom súdnictve súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu **v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe**, t.j. v medziach žaloby (§ 250j ods.1 O.s.p.), pričom rozsahom tvrdení tvrdených v žalobe je súd viazaný a nemôže ho prekročiť. V správnom súdnictve totiž platí koncentračná zásada, keď žalobca môže žalobné dôvody síce meniť, avšak rozširovať ich môže len do konca lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods.2 O.s.p.). Po uplynutí tejto lehoty už nie je možné v priebehu konania vznášať ďalšie námietky a výhrady proti žalobou napadnutému rozhodnutiu, a to ani v replike na vyjadrenie žalovaného ani na pojednávaní. To znamená, že k žalobným bodom uplatneným po uplynutí lehoty na podanie žaloby správny súd nemôže prihliadať. Taktiež súd nemôže **v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentovať dôvodom, ktorý žalobca v rámci žaloby vôbec neuplatnil**. V posudzovanej veci totiž súd postavil argumentáciu odôvodnenia rozsudku na nesprávnej aplikácii ust. § 7 zák.č. 211/2000 Z.z., o čom nebola dokonca v rámci celého správneho konania a ani v rámci žaloby ani zmienka. Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozsudku vrátane následne vypracovaných opravných uznesení (v celkovom počte 3), odvolaciemu súdu nezostalo iné ako skonštatovať, že súd nepostupoval v súlade so zákonom, pretože jeho rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keď vec nesprávne právne posúdil.

Z podkladov súdneho spisu odvolací súd ďalej zistil závažné porušenie ustanovenia § 250f O.s.p. upravujúceho zákonné podmienky pre **rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania**.

Podľa ustanovenia § 250f ods.1 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 250f ods.2 O.s.p. súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Podľa § 250f ods.3 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v **§ 250j ods.3**.

Zo strany prvostupňového súdu došlo pri aplikácii citovaného ustanovenia § 250f O.s.p. závažnému procesnému pochybeniu. Z podkladov súdneho spisu totiž vyplýva, že rozsudok v predmetnej veci bol vyhlásený 10.4.2008, potom ako súd konštatoval, že sú splnené podmienky podľa § 250f O.s.p., a to napriek skutočnosti, že na výzvu súdu z 27.5.2005, žalobca podaním z 23.6.2005 súdu výslovne oznámil, že s prerokovaním veci v neprítomnosti nesúhlasí a z výroku zrušujúceho rozhodnutia je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane prvostupňového rozhodnutia, bolo zrušené podľa ustanovenia § 250j ods.2 O.s.p., na ktoré sa možnosť súdu rozhodnúť o žalobe bez pojednávania v zmysle § 250f ods.3 O.s.p. nevzťahuje.

Za tohto stavu vo veci odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods.1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V novom rozhodnutí bude povinnosťou krajského súdu vysporiadať sa s námietkami žaloby, ako aj s námietkami žalovaného uvedenými v rámci odvolania.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods.3 v spojení s § 246c O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská